

ΠΡΟΣΟΧΗ

- 1) Βραχέα: ο, ε, α, ου
- 2) Μακρά: η, ω, όλοι οι διφθόγγοι (αι, ου, ει, υ, αυ, ευ, ηυ, ου, αη, ω)
- 3) Διχρονα (πόζε μακρά, πόζε βραχέα) α, λ, υ

4) Η αουαίρεση ονομαστική, αιτιατική, κλητική όταν τονίζεται σε δίγαμα - οξεία

ο ποιητής, ζόν ποιητήν, ω̄ ποιητή
οι ποιηταί, ζαίς ποιητάς, ω̄ ποιηταί

5) Η μακροκατάλητος γενική + δοτική όταν τονίζεται σε δίγαμα - περισπωμένη

ταῦ ποιητῶν, ζῶν ποιητῶν, ζων ποιητῶν, ταῖς ποιηταῖς
ταῦ ἀγαθῶν, τῆς ἀγαθῆς, τῶ ἀγαθῶ, τῆ ἀγαθῆ
ζων ἀγαθῶν, τοῖς ἀγαθῶν, ταῖς ἀγαθαῖς
αὐτῶ, αὐτῆς, αὐτῶ, αὐτῆ - αὐτῶ αὐτοῖς
αὐταῖς

6) Όταν τονίζεται η ονομαστική του ενικού ελλείπονται και οι άλλες πτώσεις ενικού + η διγαματική, εἰτος αν εφροδίζε η δίγαμα!

λέων - λέοντος, λέοντες - λέόντων

ἐκάστος, ἐκάστα, ἐκάστοι - ἐκάστος, ἐκάστων
ἐκάστας

7) Η δίγαμα που προέρχεται από ουαίρεση όταν τονίζεται - (-) τιμάω - τιμῶ
ἐπιμεδέες - ἐπιμελῆς